

◆ Bayram Bilge Tokel

Türküler Nidasız Kaldı

Çamlığın başında bir ince duman
Gördükçe ağlardı gözü Nidâ'nın
Ziya'nın acısı yüreğinde dağ
Nasıl dayanırdı özü Nidâ'nın

Baba oldu türkülerin merdine
Acı çekti bir sürmeli derdine
Şikâyet gelmedi bir gün virdine
İlkbahardı kışı, yazı Nidâ'nın

Bir gün Kırşehir'de bir gün Banaz'da
Adım adım gezdi baharda, yazda
Bizi üşütmedi karda ayazda
Yandıkça büyüdü közü Nidâ'nın

Türküler Nidâ'sız, onulmaz hasta
Halaylar üzgündür, bozlaklar yasta
Ankara'da Kırşehir'de Sivas'ta
Hürmetle edilir sözü Nidâ'nın

Yeni kalem ile yazı yazardı
Aslı Akdağ'lıydı gurbet gezerdi
Türküleri duruşundan sezerdi
Görünce ışırdı yüzü Nidâ'nın

Bir ömür adadı Samah'a Bar'a
Sadâmızı yaydı dört bir diyara
Türküler uğruna düştüğü narâ
Çıra oldu yandı, sazı Nidâ'nın

Bu ses nerden gelir, kimdir bilinmez
Alır gider bizi, gayri gelinmez
Yüz asır geçse de yine silinmez
Bozok yaylasında izi Nidâ'nın

